

Csak hatvan

[Látó, 2011. október]

Itt ülök már
a hatvanban,
s mögöttem is
csak hatvan van.

Hatvan tavasz
és hatvan nyár,
semmi sem több
a hatvannál.

Csak hatvan ősz
és hatvan tél,
alig jöttél,
s már elmentél.

Hatvanszor nyílt
és csukódott,
ennyiszor tudtam
a kódot.

Hatvan remény
és hatvan bú,
hatvan ló,
hatvan sarkantyú.

Hatvan újbor
és hatvan lomb,
hatvanszor voltam
csak bolond.

Hatvan tél
hatvan ostroma,
hatvanszor voltam
ostoba.

Hatvanszor,
vagyis kevészer,
s abban bízom,
hogy nem ér el,

ki mindig
utánam lohol,
ha meg nem botlom
valahol.

Hatvanszor bent járt,
majd kiment,

hatvanszor sem lett
happy end.

Hatvan év csak
mint hatvan perc,
tik-tak, tik-tak,
s már félreversz.

Hatvan perc van
egy órában,
élek egy kakukk
torkában.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Markó Béla

Látó Szépirodalmi Folyóirat